

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for bemærkningerne. Jeg vil først og fremmest takke de partier, der er med bag forslaget. Det Radikale Venstre fremsatte allerede i 2002 et forslag, der på nogle punkter ligner det her, og på det tidspunkt vandt forslaget ikke særlig stor opbakning. Derfor er det selvfølgelig glædeligt, at der nu er flere partier, der kan støtte op om beslutningsforslaget.

Kl. 15.10

Jeg havde også regnet med, at regeringspartierne ville kunne støtte forslaget, først og fremmest fordi regeringen har gjort meget ud af at tale om voldsramte kvinder. Socialministeren har lanceret en stort anlagt kampagne vedrørende de voldsramte kvinder og opfordrer kvinderne til at komme frit frem, og det er selvfølgelig vigtigt for kvinderne. Det er også vigtigt ud fra et ligestillingsperspektiv. Men problemet er altså for disse kvinder, at hvis de kommer frit frem og f.eks. fortæller om vold, så er der to tredjedele chance for, at de bliver udvist, og derfor kommer de ikke frit frem. Det er baggrunden for vores forslag.

Vi siger i forslaget, at hvis man har været i Danmark i mere end 18 måneder, så skal det under alle omstændigheder være sådan, at hvis man kan dokumentere volden, og ja, man skal dokumentere volden, så skal man under alle omstændigheder have lov til at blive, hvis det er det, man vil.

Fru Irene Simonsens bemærkninger om det her var, at hvis kvinderne har et godt og kærligt netværk i hjemlandet, så er der jo ikke nogen grund til at give dem opholdstilladelse, for hvis de har et godt og kærligt netværk i hjemlandet, så søger de ikke om opholdstilladelse, så tager de hjem.

Det, vi taler om, er de kvinder, der er i knibe. De skal have lov til at blive, hvis de har været 18 måneder i Danmark med sikkerhed, det vil sige have et retskrav på at blive.

Med hensyn til kvinder, der har været under 18 måneder i Danmark, skal vi gøre det samme, som foregår nu, det vil sige, at vi skal foretage en afvejning af hele situationen omkring kvinden, forholdene i hjemlandet osv. Det er det, vi opfordrer til at der altså bliver en sikkerhed for, at kvinderne kan komme frit frem, i hvert fald efter at de har været i Danmark 18 måneder.

Så opfordrer vi endvidere til, at beviser i voldssager ikke forældes, at man bevarer dem, gemmer dem, og at disse beviser kan bruges i det øjeblik, kvinden kommer i den situation, at

hun har brug for at få forlænget sin opholdstilladelse.

Jeg glæder mig over, at integrationsministeren forholder sig i hvert fald en smule åben – jeg undskylder, hvis jeg overfortolker – til forslaget. Jeg fornemmer, at der hos den kvindelige integrationsminister også er en vis medfølelse for de her kvinder, som vi taler om, og derfor er jeg glad for, at integrationsministeren takkede ja til Socialdemokratiets forslag om, at vi drak en kop kaffe sammen.

Jeg vil opfordre til, at vi gør det her i forbindelse med forslaget, at vi simpelt hen sætter os omkring samme bord og prøver at diskutere det igennem og ser, hvad vi kan komme frem til, altså laver en fælles beretning på nogle punkter, som der forhåbentlig kan skabes enighed om.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:**Forslag til folketingsbeslutning om styrket indsats mod tvangsægteskaber.**

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Steen Gade (SF), Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.
(Fremsat 1/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):**

Så prøver vi at tage den forfra. Det er naturligvis helt uacceptabelt, at unge mennesker tvinges til at gifte sig mod eget ønske, og vi skal derfor